

HAJTUŚ (1)

a jasne.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Wyraz pieszczotliwy (nieodmienny) zaczerpnięty prawdopodobnie z języka używanego w stosunku do małych dzieci; tu w funkcji A sg rzeczownika: spacer:

Zwrot: »na hajtuś [z kim] chodzić« : A mámkę też s pieštunką przyftroy miłośniczkę. Coby tobie ná háytuś s pąnięciem chodziłá/ Dayże iey ieść gdy raczy by go nie zgłodziłá. RejWiz 57.

KN